

KRUĀ EVAC PAMTI - Miomir Hari RistoviĀt

Autor Ljuba

Monday, 18 May 2009

Poslednji put aĀurirano Saturday, 06 June 2009

20. maja 2009.

godine u Beloj sali KCK, u organizaciji Kulturnog centra KruĀjevac, u ciklusu tribina *KRUĀ EVAC PAMTI* publici je predstavljen Miomir Hari RistoviĀt.

U prezentaciji njegovog lika i dela uĀestvovali su knjiĀevnik LjubiĀja Bata DjidiĀt, pesnici Bratislav SpasojeviĀt i Ljubodrag ObradoviĀt i novinar Goran MiniĀt. Harijeve stihove govorili su glumci Zdravko SaviĀt i Mikica RakiĀt. Tribinu je uredila Sladja ObradoviĀt, urednik Kulturnog centra KruĀjevac.

Promociji su pored porodice Miomira Harija RistoviĀta, prisustvovali i njegovi mnogobrojni poĀitovaoci, medju kojima i: Vladimir TasiĀt - predsednik SPS-a KruĀjevac, NataĀja MarkoviĀt - predsednik skupĀtine grada KruĀjevca, SiniĀja MaksimoviĀt - zamenik predsednika skupĀtine grada KruĀjevca, Zorica JovanoviĀt, Miroslav SmiljkoviĀt, Ivan AksentijeviĀt, prof. dr. Pavle Bubanja, Radoje SaviĀt i mnogi, mnogi drugi...

Miomir
Hari RistoviĀt

GOSPODIN BEZ KRAVATE

Miomir RistoviĀt Hari je roĀen 21.12.1938. godine od oca Nedeljka i majke Mirjane. Rano je ostao bez oca a brigu o njegovom Ākolovanju i vaspitanju su preuzeli majka Mirjana, deda Struja i baba Raja. Hariju je bilo sve dozvoljeno a on nikada niĀta nije zloupotrebio. Pored svoje porodice koju je oboĀavao, decu, suprugu, majku i dedu-voleo je i sve ljude koje je poznavao. Bio je i ostao narodni tribun i Āovek koji nikada nikoga nije mrzeo, a hteo je svakom da pomogne-bio on znan ili neznan. Posebna slabost Hariju su bile komĀije iz naselja Marko OrloviĀt. On je prema njima bio kao roditelj i najiskreniji komĀija. Oni su njemu bili ljudi sa duĀjom koji su od svega najviĀje voleli muziku, vatru, konje, Āene i njima bliske ljude koji su njih same cenili i poĀitovali. Rado je njima pomagao i kad je mogao i kad nije mogao. Nekada je njegova lepa i umilna reĀviĀje znaĀila od bilo kakve materijalne pomoĀi. Hari je bio boem koji je znao da uĀiva u muzici ali i u piĀtu. Nikada nije napravio nikakav ispad jer mu to nije dozvoljavala njegova kultura i njegova narav. Poznavao sam ga 35 godina ali ipak mnogo toga su mi kazale o njemu njegova supruga Mirjana i njegove Āterke Vojna i StaĀja. DoĀekale su me kao veoma dragog gosta i Āoveka koji je izuzetno cenio i poĀitovao njihovog Harija. Mirjana mi reĀe da je bio veoma paĀljiv prema njoj ali je decu oboĀavao. Na razne zabave i doĀeke novih godina su rado iĀili. Na jednom doĀeku Nove godine kod Ātira u Rojalu ostali smo, Ātira sa suprugom, Hari i ja, do ranih jutarnjih sati. PoĀeĀje muzikanti da pitaju ko im je deda,

kako se zvao ujak njegove majke, odakle je došao te za tetku itd. Hari im je to podrobno objasnio a koliko su zapamtili to oni znaju. Oni su njemu u znak zahvalnosti za sve što im je ispričao svirali i otpratili nas do kuće uz pesmu i svirku. Eesto smo odlazili za určevdan kod komšija ime smo im inili veliku ast i zadovoljstvo. Svi su hteli da nas ugoste ali vremena je malo. Negde oko ponoći po našem povratku kući, ujedmo preko jakog ozvučenja pozdrav uz pesmu koju naručuju: Samo za našeg bata Karu pesma elem, elemâ i onda se reaju druge pesme do rane zore. Hari mi kaže: Ž Vidi Mirjana, ovo zadovoljstvo se ne može platiti nikakvim parama jer duja mi je puna do neba Na najsveanijim prijemima pojavljivao se u svojim uvenim dâemperima jer kravata je za njega bila luksuz, odelo posebno nije âeleo da nosi. Govorio mi je da je pamet u glavi a ne u kravati.

Mnogo je itao i pisao ali malo je ostalo pisanog traga od njega. Pisao je drugima predgovore, recenzije i govore koje su itali umni politiari. Mrzeo je nepravdu i la ali je stoi ki izdrâo raznorazne udarce u âivotu. Pored zabrane upisa na sve fakultete, kao voa studentskih demonstracija u Srbiji âezdesetih godina, do kraja âivota nije mogao da shvati da postoje ljudi koji ga mrze jer je znao samo da voli. Deo svoje ogromne biblioteke sa nekoliko hiljada knjiga poklonio je krujeva koj biblioteci, Gimnaziji, biblioteci u Brusu, Beloj vodi, Gerontolojkom centru. Voleo je muziku i uâivao u njoj. Pored ciganske muzike, voleo je pesmu Ž Nisam te se nagledao, nisam te se naljubioâ a ja kaem da je ostao duan jo mnogo nedovrâjenih priâa, mnogo detalja iz istorijata Napretka, Boks-kluba, Pozoriâta kao i itavog grada. Zbog svega ovoga Hari je bio i ostao gospodin bez kravate ali sa velikim srcem i prekrasnom dujom.

Biografija

Miomira Harija Ristoviâ iz radio emisije Boemija,

Autora

Stanimira Petroviâ, decembar 2006

Pogled
na scenu

Uâesnici
tribine

Milo
Obradoviâ i Vladimir Tasiâ
- razgovor posle tribine

Kazivanje
Harijevih stihova: Zdravko Saviâ i Mikica Rakiâ

Ljubodrag
Obradoviâ govori o Hariju kao osniva u FEDRARA

Poâitovani
posetioi, prijatelji Harija i njegovog stvaralaâta, ast mi je da Vas u ime Kulturnog centra Krujevac i svoje liâno ime, pozdravim i zahvalim se, âto ste sa nama veâeras, kad se

seĀţamo lika i dela Miomira Harija RistoviĀţa. Posebno pozdravljam njegovu porodicu.

Hari je bio svestrana liĀnost, i o njegovim brojnim aktivnostima Āţe veĀeras biti iscrpnog izlaganja i u filmu RTK i u besedama uĀesnika tribine, a ja Āţu reĀţi nekoliko reĀenica o njegovoj presudnoj pomoĀi za radjanje FEDRARA - Festivala dramskog amaterizma Rasinskog okruga.

SledeĀţi zanos dramskih zanesenjaka iz Trebotina i Ā½abara, koji su davnih tridesetih godina proĀlog veka pripremili i izveli predstavu "Voda sa Planine" RaĀje PlaoviĀţa,Ā zaljubljeniciĀ u "daske koje Ā¼ivot znaĀe" iz Trebotina i Ā½abara u proleĀţe 1997.godine, upalili su iskrnu za osnivanje Festivala dramskog amaterskog stvaralaĀtva Rasinskog okruga "FEDRARO" koji bi bio svetionik za sva deĀjavanja u dramskom amaterizmu KruĀjevca, Varvarina, Trstenika, Brusa, Aleksandrovca, ĀĀĀţevca i svih sela u njihovom sastavu, u kojima je klica pozoriĀna proklijala.

Danas posle 13-tog odrĀzanog FEDRARA, Āini se da je poduhvat osnivanja FEDRARA bio lak i jednostavan, jer je uspeh FEDRARA, danas veliki, ali nije bilo tako.

Ideja ima uvek, neke su dobre, neke - ne, ali i za ostvarivanje najboljih, potrebna je realna podrĀka, kojaĀ moĀ¼e biti i materijalna (finansijska) i moralna, jer neophodne su obe.

Miomir Hari RistoviĀţ, u to vreme podpredsednik skupĀjtine opĀjtine KruĀjevac, prihvativĀi naĀju ponudu da bude predsednik organizacionog odbora FEDRARA, svojski se potudio da zanos dramskih zanesenjaka iz Trebotina i Ā½abara, ne ostane nedosanjani san, veĀţ da na javi ta ideja odistinski zaĀ¼ivi i dan-danas Salu Doma Kulture u Trebotinu puni dobrim dramskim predstavama i publikom Ā¼eljnomo pozoriĀne igre na daskama koje Ā¼ivot znaĀe.

PoĀjto sam i sam bio jedan od kreatora ideje *FEDRARA*, svedok sam koliko nam je Hari pomogao da festival,Ā dobije danaĀjnji izgled.

Hari je u baĀi u svemu sa nama ravnopravno uĀestvovao, od davanju imena festivalu, do profilisanja samog festivala i prateĀih sadrĀ¼aja na njemu, odredjivanja repertoara, izbora Ā¼irija, (na Āijem je Āelu, po Harijevoj ideji i nagovoru, u prve Āetiri godine bio Āuveni pozoriĀjni kritiĀar Milosav Buca MirkoviĀţ), jednom reĀju Hari je bioĀ mozak operacije nazvane FEDRARO, koji nas je smiĀljeno vodio u najboljem smeru, i doveo da FEDRARO danas bude jedan uspeĀjan i prestiĀzan festival dramskog amaterizma.

I ne samo FEDRARO, Hari je pomagao sve mlade talente iz grada, a iĀ sela, koji su bili odvaĀ¼ni da se zapute na neizvesni put umetniĀkog stvaralaĀtva.

Dokaz za ovu konstataciju je i moj kolega pesnik Bratislav SpasojeviĀţ - Bata, pesnik iz Konjuha, kome je Hari napisao prvu biografiju i tako mu na samom poĀetku njegovog

Urednik
KCK - Sladja ObradoviÄ†

U
publici je bila i Harijeva porodica

U
publici je bio i SiniÄ†ja MaksimoviÄ† - podprednik
skupÄ†tine
grada KruÄ†jevca i pesnici
NebojÄ†ja LapÄ†eviÄ† i Veljko Stambolija

PaÄ†anjja
u publici - Pavle Bubanja

U
publici je bila i NataÄ†ja MarkoviÄ† - predsednik
skupÄ†tine
grada KruÄ†jevca

Publika

UÄ†esnici
tribine: Bata SpasojeviÄ†, Goran MiniÄ†, LjibiÄ†ja DjidiÄ†
i
Sladja ObradoviÄ†

Danijela
ErÄ†eviÄ† i Zorica JovanoviÄ†

PLAKAT